

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

VI. évfolyam 11. szám

2006. November

Kozma László: Szent Erzsébet legendája

Virágok közt akkor egy völgybe értél
Mely nem beszűkült: éppen hogy
kitárult.

Ezer kehelybe kéklő, csöndes ég fért
S arany porzókon fényes napsugár gyúlt.
Harmat hullott hóféhér falakra
S csengett, csengett egy kis templom
harangja.

És elsimult, mint fűszálak a réten
Sok haragom, gyötrő szenvedélyem.
Vágyaimból nem maradt, csak ennyi:
Virágillat vagy harangszó lenni.
Sajgó szívvel a templomot kértem:
Mi a neved? S ő megcsillan szerényen.

Felszenteltek Erzsébet nevére
Mert itt történt, hogy kenyéret osztott
S piros rózsza hajlott, mint a vére
Mert a kenyér a szívéből foszlott
Mikor felelt a feddő kérdésre
Mit rejtene, mit takar köténye.

Mert szétosztani számára tilos volt,
Vagyonát az utolsót is adni.
De felderült a téli táj, a hófolt
És rózsákkal kezdett sugarazni
Virággal, mely csak lélekből nyílhat
S mindent betölt a friss kenyérrillat.

Mert ez történt - sohasem gondolnád!
Kenyér-illatot ontottak a rózsák
És a bimbó, pirosuló temérdek
Meghasadó haja a kenyérnek. -
Illatként szállt a harangszó a tájra
Zengett a völgy, Erzsébet csodája.

S akkor halkan fohászodni kezdtem: -
Kenyérrillat, töltsed be a lelkem!
Mint Erzsébet, úgy adhassak én is
Mi átfut az emberek szívéen is
Felderíti elesettek sorsát,
Akár kenyér-illattal a rózsák.

ÁRPÁD-HÁZI SZENT ERZSÉBET
születésének 800. Évfordulója
alkalmából a Magyar Katolikus Püspöki
Kar November 19.-vel kezdődően
ÁRPÁD-HÁZI SZENT ERZSÉBET
JUBILEUMI ÉVET hirdet meg.

A mi templomunk védőszentje Árpád-
házi Szent Erzsébet, így örömmel
szeretnénk kapcsolódni az évforduló
méltó megünnepléséhez.

A veresegyházi Római Katolikus Egyházközség számára ez az
ünneplés két évig tart, hiszen a MI TEMPLOMUNK 2008-ban LESZ
230 ÉVES.

1777. Május 26.-án helyezték el a templom alapkövét és 1778.
november 19.-én szentelték fel a templomunkat.

Szeretnénk méltón megünnepelni a
TEMPLOMUNK SZÜLETÉS NAPJÁT, e
szép eseményre ünnepség sorozattal
készülünk.

(Előadások, lelki gyakorlatok kiállítás
rendezésével, szeretnénk egy kiadványt
létrehozni a templomról stb..) a várható
események programját még majd
hirdetjük. MINDENKIT SZERETETTEL
VÁRUNK, HOGY ÜNNEPLŐBE
ÖLTÖZHESSEN A SZÍVÜNK.

Szeretnénk a templom felújítását is
elkezdeni, a költségvetés folyamatban
van és a várható segítséget és a szíves
támogatást, ezúton szeretnénk kérni.
Hálás szívvel, megköszönjük, ha erre a nemes célra
adományait nekünk felajánlják, hogy ÜNNEPLŐBE
ÖLTÖZHESSEN templomunk is.

Köszönettel és imádságos szeretettel:

A római katolikus egyházközség és plébánia

A Katolikus Rádió a Szent Erzsébet év keretében Szent Erzsébet tiszteletére szentelt
templomokat keres fel, és onnan közvetíti a vasárnapi szentmisét.
November 12-én és 26-án a mi templomunkból sugároznak,
ezért a délelőtti második szentmise ezen a két vasárnapon 10:00 órakor
kezdődik. A szentmisét rádióan középhullámon (AM vagy
MW) 810 kHz-en lehet fogni.

230 Éves a templomunk 1778 - 2008.

Szeretnénk egy templom és plébánia történeti kiadványt létrehozni – kérjük a kedves hívek segítségét, aki tud behozni régi fényképeket: veresegyházi születésű és veresegyházi plébános atyákról, a templomunkról vagy körmenetekről, plébániáról stb... (ezt Lugosi Margitnál jelezze)

Egyben abban is kérjük a segítséget, ha valaki szeretne visszaemlékezést írni a "régi időről" jelezze ezt a szándékát.

Kérjük a közösségeket is, hogy írásos bemutatkozásukkal kapcsolódjanak a kezdeményezéshez, hogy a mai életünket is belefoglalhassuk ezen anyagba.

Ezúton kérjük, ha valakinek bármilyen ötlete van a Szent Erzsébet Év még ünnepélyessé tételéhez, jelezze ezt a Plébános Atyánál.

Egy Pályázatot is meghirdetünk: „ÁRPÁD-HÁZI SZENT ERZSÉBET PÉLDAKÉPÜNK” és „A MI TEMPLOMUNK” címmel. Kérjük, aki szeretne rajzolni, festeni v. bármilyen, technikai megoldással e témában szeretné kifejezni templomunkhoz ragaszkodását, jelezze ezen szándékát (Minden korosztály számára nyitott ez a lehetőség.) Írásos formában is lehet fogalmazást, élménybeszámolót, levelet vagy visszaemlékezést leírni (szintén minden korosztályból várunk erre jelentkezőket.) A pályamunkák beadása folyamatos, ezekből is szeretnénk majd a kiadványban megjelentetni.

Egyházmegyei lelkipásztori napok

2006. október 11-14. között rendezték meg a III. Egyházmegyei Lelkipásztori Napokat Máriabesnyőn, ahová elsősorban az egyházközségi képviselőtagokat várták. A találkozó vezérgondolata „a közösségi egyház a jövő egyháza” volt.

Meg kell tanulnunk Isten Országában gondolkodnunk – mondta Szecsődi Péter atya. Bosák Nándor püspök úr arról tartott beszámolót, hogyan lehetett ma egy új egyházmegyét létrehozni. Berkecz Franciska a szociális testvérek előljárója arról beszélt, hogy saját megtérés nélkül nincs egyházközségi megújulás. Brückner Ákos atyától az egyháztanácsstagok és világi Krisztushívők közéletbeli küldetéséről hallottunk. Kánonjogi kérdésekben Zsolt atya tájékoztatott minket, segített eligazodni.

Imádkozó, egymásra figyelő közösséggé kell válnunk. Hinnünk kell, hogy a közös ima a jéghegyeket is megolvasztja. Az alábbi imával szeretném befejezni gondolataimat, amely mindannyiunk számára utat mutat:

Uram, ébreszd egyházadat, hogy meglássa fogyatékoságait, mulasztásait és új feladatait – és kezd rajtam.

Uram, építsd egyházközségedet, adj egymásra figyelő, nyitott szívet tagjainak – és kezd velem.

Uram, békességed és jóságod örömhírét juttasd el mindenüvé a földön – és kezd nálam.

Uram, gyűjtsd meg szereteted lángját minden szívben – és kezd bennem.

Amen.

Leszák Lászlóné

„amint lejöttek a hegyről...” (Lk 9,37.)

Katekumenátus Konferencia Esztergomban

2006. október 9-12. között Esztergomban, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye szemináriumának pazarul felújított központi épületében került sor a VII. Országos Katekumenátus Konferencia megrendezésére. A résztvevők száma mintegy 80 fő – majd' felerészben papok – volt kis hazánk minden részéről, illetve az elszakított felvidéki és partiumi területekről. Az egy plébániához tartozó legnépesebb küldöttség a miénk, veresegyháziaké volt. Összesen heten voltunk azok a szerencsések, akik ott lehetünk. Ebből öten a már több esztendeje működő „Útkeresők” befogadó csoportjának tagjai, ketten pedig a leendő „utánpótlás” gyanánt voltunk jelen.

Hétfő esti megérkezésünk után elhelyezkedtünk elegáns szállodai szobához hasonlatos, kétágyas lakrészeinkben. A finom vacsora után a rendezvény házigazdája, dr. Udvardy György püspök atya máris megtartotta bevezető előadását. A téma természetesen összhangban állt a konferencia alapvető célkitűzésével, mely a katekumenátus utolsó szakaszát, az ún. misztagógikus fázist taglalta többféle szempontból. Ez az az időszak, amikor a beavató szentségekben már részesült katekumennel, mintegy „utógondozás”-szerűen foglalkozik az Egyház. Az esetek többségében ez azt jelenti, hogy a befogadó csoport tagjai továbbra sem engedik el a jelöltből teljes jogú taggá avasztott testvérünk kezét, hanem igyekeznek beilleszteni őt az adott egyházközség valamelyik csoportjába, ahol a közösségben továbbra is megélheti hitét és szolgálhat embertársain keresztül Jézusnak. Ezért is volt jó választás a konferencia mottója, melyet magam is címként tettem meg, s amely a Színeváltozás Hegyéről lejtő tanítványok lélekállapotára utal.

Az előadást követően kiscsoportokat képeztünk, ahol bemutakoztunk egymásnak, elmondtuk az elkövetkezendő néhány nap eseményeivel szemben támasztott elvárásainkat. A kápolnában tartott esti imádságot követően még sokáig nem tértünk nyugovóra: a langyos estében sétálva gyönyörködtünk a Duna fölé magasodó hely szépségében, s éjszakába nyúlóan beszélgettünk.

A két teljes „munkanap” a kedd és a szerda volt. Mindkét napunk reggeli zsolozsmával, majd reggelivel indult. 9 órától kezdődtek az előadások két szekcióban. Az „A” szekció volt a kezdő, a „B” pedig a haladó. Ez utóbbiba nyert beosztást a veresi befogadó csoport: Fendler Oszkár és Fendler Erzsébet, dr. Kovács Ica, Kovács Zsuzsa és Lugosi Panni. A kezdőknél Ferencz Zoli és én álltunk startvonalhoz. A szekciókban előadások és kiscsoportos foglalkozások váltották egymást. A „B”-szekcióban szinte kizárólag a misztagógia volt a téma, bár számos aspektusból ráközelítve. Nálunk, mint eljövendő befogadó csoportbeli tagokra számítván, inkább az egész katekumenátus felépítését taglalták. Külön-külön mutatták be az egész folyamatot a pre-katekumenátustól a befogadó csoport szerepének bemutatásán át egészen a beavató szentségek felvételéig. Az előadók, foglalkozásokat vezető olyan papok, vagy világi katekéták voltak, akiknek már sokéves tapasztalataik vannak a témában. A nem minden humor nélkül közreadott magvas gondolatok mindannyiunkat megérintettek.

A jó érzékkel megáldott szervezők nem szabták feszesre a napirendet. Ez azt jelentette, hogy a délelőtti ülésnek 12 és fél egy között mindig vége volt, s az ebéd után szabadprogram következett 15 óráig. Kedden lehetőségünk volt megtekinteni az ugyancsak az épületben elhelyezett Primási Levéltárat is. 17 órától mindkét nap

szentmisén vehettünk részt, szerda este Szentségimádás is volt. Kedden 20 órától kötetlen beszélgetéssel egybekötött agapét, szerdán, a nap végén pedig közös plénumot rendeztek, ahol mindenki feltehetően kérdéseit. Szerdán néhány perc, s néhány kedves köszöntő szó erejéig felkeresett bennünket a ház „gazdája”, Erdő Péter bíboros úr is.

Az utolsó, csonka napon reggel 7-kor mutatták be a szentmisét, majd reggeli után a püspök atya záró előadása következett „A hit következményei” címmel, melynek egyik leginkább elgondolkasztató eleme a napi megtérés szükségessége volt. Miután egyházmegyénként összeültünk, s kiértékeljük a három nap hozadékait, ismét összegyűlve közös imádság következett, s ebéd után a hazaindulás.

Én azt fogalmaztam meg kis csapatunk többi tagjának, s aztán az itthoni beszámolón Zsolt atyának is, hogy számomra a konferencia több volt, mint ismeretbővítő rendezvény: egyben lelkigyakorlatnak is éreztem, ahol az épített és a szellemi-lelki környezet szelíd összhangja is segítette bennünk munkálni a Szentlelket, s elhatározást tenni arra, hogy a katekumenátus intézményével mind többeket segítsünk a Jézushoz vezető úton. Azt hiszem, erre óriási szükség van egy olyan Magyarországon, ahol egyre kevésbé ismerik fel a másik emberben Krisztust.

Ifj. Illésfalvi Péter

Egy Perc

Kedves, nyájas és nyáj nélküli Olvasó!

Nemrég fent jártunk közösségünkkel a Szánkózó-domb tetején, a keresztnél. Elég családiásan voltunk :), vagy inkább :(, így körbe állhattuk a keresztet nagyon szorosán. Persze ha már körbeálltuk, imádkoztunk is. Ahogy ott álltunk, fejünket a keresztnek hajtottuk, ha emlékeim nem csalnak így szimbolizálva valami olyasmit, hogy leborulunk a kereszt előtt, vagy hogy mi is fent vagyunk a kereszten Jézussal. Már nem emlékszem, hogy mi volt a „hivatalos” magyarázat, hogy mibe éljük bele magunkat, mert nekem valahogy teljesen mást mondott. Egy

idő után fura érzés kerített hatalmába, ezért azután is a keresztnek dőlve maradtam, hogy hivatalosan már nem kellett volna. Az az érzés, hogy amint egyre jobban fáradok, egyre inkább az a helyzet, hogy a kereszt tart, már nem amiatt maradok állva, mert tartom magam, hanem mert oda vagyok borulva, és nem dőlök el (nem volt nehéz fáradni, késő volt már, és egész nap az egyetemen voltam előtte). Az az érzés, hogy Jézus keresztjére támaszkodom, és az, hogy milyen jó lenne ezt nem csak itt, így átélni, hanem a mindennapi életemet is így megélni. Úgy megélni, hogy támaszom a Kereszt és a Feltámadás. Azt hiszem, ez egy olyan szimbólum lett, ami elkísér egy darabig és segít abban, hogy valóban így is éljem meg az életemet.

„Ezzel zárom soraimat – írta Dániel atya a társának – mert úgy fázik a lábam, hogy nem tudom kezemben tartani a tollat.” – Sivatagi atyák bölcs humora

Misi – kovacs.mihaly@veresegyhaz.vaciegyszegye.hu

Elsőáldozás

Október 1-jén ünnepeltünk. Elsősorban 20 család, azután az egyházközség, de Balázs atyát idézve, Jézus Krisztus titokzatos teste, az egész Egyház is. 22 gyermek először járult szentáldozáshoz a veresegyházi templomban.

Nagy öröm volt ez, jól megérdemelt munka gyümölcse, mert gyerekeknek és szülőknek egyaránt komoly feltételeknek kellett megfelelniük, hogy aztán a jutalom is nagy legyen: gyermekeink magukhoz vehették Jézus testét, hogy ezután őket is erősítse, táplálja és vezesse azon az úton, amit öröktől fogva eltervezett nekik, nekünk a mennybe Atya.

Az ünnep fénye azóta kihunyott, a hétköznapok vették át életünkben a főszerepet. Az igazi feladat azonban most kezdődik. Rajtunk édesanyákon, édesapákon múlik most az, hogy gyermekeink első áldozása ne az utolsó legyen. Jézus ezentúl is hív a szentmisére, szentáldozásra, Úgy gondolom, ha közösen életünkbe ezeket a könnyebben válik az ő magukkal hagynánk őket a A példát, a segítséget közös imára, vasárnapi és a bűnbánat szentségére. tesszük, beépítve az cselekedeteket, akkor életük részévé is, mintha feladattal. fontosnak tartom, de tudom, hogy előbb-utóbb minden gyereknek meg kell hoznia a személyes döntést Jézus mellett, hogy hiteles felnőtt keresztényekké váljanak. Ezért könyörögtünk az ünnepi szentmisében, és imádkozunk mindnyájan továbbra is, hogy sem mi szülők, sem az elsőáldozók ne engedjék el Jézus kezét.

Különös halálával és örömmel éltem meg az elsőáldozást, mert talán nekem egyedül megadatott az az ajándék, hogy a kislányom ugyanabban a templomban volt elsőáldozó, ahol én. Az akkor szülők, mostani nagyszülők hittel elvetett magja most érett gyümölcse. Igazán boldogok akkor lehetünk, ha húsz év múlva mi örülhetünk unokáink elsőáldozásának.

Köszönjük szépen Balázs atya áldozatos munkáját, amellyel gyermekeinket vezette. Kérjük, hogy továbbra is segítse őket tudásával, imáival.

Adja a Jóisten, hogy legyenek Magyarországon olyan keresztény generációk, ahonnan gyümölcsöző hivatások, hasznos életpályák indulhatnak, boldog, egészséges gyerekek nevelkednek. Minél több magyar családban teljenek meg értelemmel és étellel Fekete István idevágó gyönyörű sorai. „Hiába jár az idő, s az időtlen patak hiába hoz új hullámokat, az ő arcuk mindig visszanez, és a lányok, az anyák, a családok élete el nem múlik soha. Ez a legigazibb és a legnagyobb csoda, a jóság és szeretet csodája, mert a halál csak elmúlni tud, de születni, szeretni, teremni csak a végtelen Élet”.

Fendler Éva

November havi miseszándékok

1. +Lengyel József és neje valamint +családtagok
2. Az összes elhunytakért
3. Házassági évfordulóra
4. +Károlyért
5. **Évközi 31. vasárnap**
8:00 +Kurucz József és szülei
9:30 +János, édesanyja és nagynénje
18:00 +Prehoda Imre és szülei
6. Házassági évfordulóra hálából Szűzanyának
7. +Türgyei Imre, családja és Bíró szülők
8. +Leszák Imre és Varga Sándor
9. +Perlei Imre, Dobozi Erzsébet és Teréz
10. +Bartus Imre, szülei és testvérei
11. Pásztor család + tagjai
12. **Évközi 32. vasárnap**
8:00 +Harcos Lajosné sz. Németh Julianna
10:00 +Seress Lajosné és +családtagok
18:00 +Gyöngyösi István és veje, Hajdi Imre
13. Hívekért
14. +Csigó Sándor

15. Katáért
16. +Kővári Imre és édesanyja
17. +Kaszap Erzsébet
18. Szikora család + tagjai
19. **Szent Erzsébet ünnepe**
8:00 +Füzesi János
10:00 +Kiss Jenő, Lengyel János és családja
18:00 +Tóth János és fia
20. Hívekért
21. +Kiss János és szülei
22. nincs szándék
23. nincs szándék
24. +Gazsó Mihály, id. Mravik Pál, hitvese és ifj. Mravik Pál
25. +Szénási József, fia és menyee
26. **Krisztus Király ünnepe**
8:00 Magyarország erkölcsi megújulásáért
10:00 +Németh Imre
18:00 +Szendrői Ferenc és szülei
27. Szabó, Bodnár és Makranczi család + tagjai
28. Hívekért
29. nincs szándék
30. +Kovácsi András

A Pápa e havi imaszándéka:

Általános: Hogy az egész világon vége legyen a terrorizmus minden formájának.

Missziós: Hogy a hívők erőfeszítése által, együtt a társadalom élő erővel, széttörjük az afrikai fejlődést akadályozó új és régi bilincseket.

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap.....18.30
Hétfőn szentségimádás....19.00
Csütörtök szentségimádás 06.45
Péntek zsolozsma.....07.00
Szombat.....08.00
Vasárnap.....08.00;09.30;18.00

Gyónási lehetőség minden mise előtt 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30.

KÖZÖSSÉGEINK:

Ifjúsági közösség: péntek este 19:30
Házassági közösség: minden hónap első szombat 15.30
Felnőtt közösség: csütörtök 19.15
Kalász közösség: minden hónap második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfőn 10.00
Hit és Fény: újságban hirdetett időpont
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitás: a hónap második keddeje 17.00
Templomi szolgálattelvők: újságban hirdetett időpontban
Útkeresők: minden kedd 19.00
Sorsfordító: minden kedd 18.00-20.00
Rózsafüzértársulatok: minden hónap első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00

HIVATALI ÜGYEK:

Bejelentkezés a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni a bejelentkezést). Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589 540-es vagy a 06-209-104 509-as telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig.

Szt Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban előzetes megbeszélés szerint.

Novemberi programjaink:

Nov.1. Mindenszentek ünnepe
15:00 sirkőszentelés
18:30 szentmise

Nov.2. Halottak napja
18:30 szentmise az összes elhunytakért

Nov. 5. 18:00 gyermekmise

Nov. 10. 17.30: elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek megbeszélés

Nov. 19. 10:00 Búcsúi szentmise,
szónok Máté György főesperes atya

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános. (e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztő: Helembai Erzsébet (e-mail: helembaiek@invitel.hu)